

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 277

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 aprilie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1 din 15 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, în special a celor ale art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din acest act normativ	2–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
24. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii acordate prin Licența nr. 2.586/2001 de concesiune pentru exploatarea resurselor de argilă comună în perimetrul Câmpia Turzii, județul Cluj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „CERCON ARIEȘUL — S.A.”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 202/2004	7
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
3. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016 privind organizarea și funcționarea Entității de Soluționare Alternativă a Litigiilor în domeniul financiar nonbancar (SAL-FIN)	8–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1

din 15 ianuarie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, în special a celor ale art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din acest act normativ

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, în special a celor ale art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din acest act normativ, excepție ridicată de Societatea Alpha Bank România în Dosarul nr. 1.739/309/2016 al Judecătoriei Șimleu Silvaniei — Secția mixtă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 75D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.934D/2017, cu un obiect similar al excepției de neconstituționalitate, care a fost ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 2.168/208/2016 al Judecătoriei Caransebeș.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 75D/2017 și nr. 1.934D/2017, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.934D/2017 la Dosarul nr. 75D/2017, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 15 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.739/309/2016, **Judecătoria Șimleu Silvaniei — Secția mixtă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, în special ale art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din acest act normativ.**

8. Prin Încheierea din 10 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.168/208/2016, **Judecătoria Caransebeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său.**

9. Excepție a fost ridicată de Societatea Alpha Bank România — S.A. și Societatea Piraeus Bank România — S.A. cu ocazia judecării unor cauze civile având ca obiect acțiuni în constatarea dării în plată, în temeiul Legii nr. 77/2016.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarele acesteia susțin că prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 intervin atât asupra caracterului executoriu și/sau definitiv al unei hotărâri judecătorești, precum și asupra modalității de încetare a unei executări silite, stabilind că atât consumatorii în privința cărora s-a pronunțat o hotărâre de către instanțele de judecată cu privire la contractul de credit, cât și cei care se află în faza executării silite, indiferent de stadiul acesteia, pot solicita creditorului ștergerea datoriei decurgând din contractul de credit, în integralitate, indiferent de stadiul procedurii judiciare sau extrajudiciare, ceea ce contravine principiului separației puterilor în stat. Arată că legiuitorul intervine asupra unor raporturi juridice consfințite prin hotărâri judecătorești care se bucură de autoritate de lucru judecat; se arată, astfel, că prin reglementarea criticată, și anume art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, s-a încălcat autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești prin care au fost respinse acțiunile în constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale sau prin care au fost respinse contestații la executare formulate în procedura executării silite. Autoarele arată, în esență, că se încalcă principiile previzibilității și accesibilității legii, întrucât i se impune creditorului ipotecar să accepte bunul în orice condiții, cu efect liberatoriu, sub sancțiunea pronunțării împotriva sa a unei hotărâri judecătorești care să confirme transferul dreptului de proprietate în patrimoniul său. Legiuitorul modifică, astfel, destinația bunului, afectat inițial garantării executării unui contract de credit, în bun ce servește ca mijloc de plată cu efect liberatoriu. În plus, Legea nr. 77/2016 nu menține, pe întreaga perioadă a derulării contractului de credit, efectele prevăzute de părți sau care ar fi putut fi prevăzute la încheierea acestuia. Întrucât regimul juridic general al proprietății trebuie să fie reglementat, potrivit Constituției, prin lege organică, și dispozițiile derogatorii de la acest regim trebuie să fie reglementate prin lege organică, ceea ce nu s-a întâmplat în cazul Legii nr. 77/2016.

11. De asemenea se arată că prevederile art. 3, 4, 6, 7, 8 din Legea nr. 77/2016 contravin exigențelor de calitate a legii, stabilității juridice și respectării drepturilor dobândite și a intereselor legitime. Se precizează că modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreeat de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în economia contractului, ci doar în ipoteze excepționale de rupere a echilibrului contractual, ce trebuie cercetate pentru fiecare contract în parte de către instanța judecătorească. Tot

În acest context, se arată că art. 7 din Legea nr. 77/2016 stabilește o procedură antinomică Codului de procedură civilă, iar art. 8 din lege încalcă principiul securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept. Se mai susține că previzibilitatea impunea menținerea aceluiași efecte ale contractului de credit cu cele pe care părțile le-au prevăzut sau ar fi putut în mod rezonabil să le prevadă la momentul încheierii contractului; or, transformarea bunului din garanție imobiliară în mijloc de plată cu efect liberatoriu pe parcursul derulării contractului de credit fără acordul creditorului încalcă accesibilitatea și previzibilitatea legii, ceea ce conferă caracterul neconstituțional al art. 5 alin. (2) și art. 10 din lege.

12. Cu privire la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, autoarele excepției arată că, prin reglementarea cu titlu obligatoriu a mecanismului dării în plată în cazul contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, legiuitorul a intervenit într-o situație juridică ale cărei efecte au fost epuizate încă de la momentul încheierii contractului de credit, astfel încât prevederile art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 sunt neconstituționale. În același sens, arată că principiul neretroactivității legii civile este încălcat, atât timp cât se conferă debitorilor executai silit posibilitatea de a cere instanței constatarea ștergerii unor datorii rezultate din contracte de credit declarate scadente anticipat, cu mult înainte de intrarea în vigoare a legii. Mai mult, după darea în plată forțată a bunului imobil, creditorul trebuie să preia toate costurile de administrare, conservare, valorificare aferente proprietății, devenind în același timp și garant în favoarea debitorului în situația în care acesta a constituit garanții reale asupra imobilului sau alte sarcini, efecte inexistente la data încheierii contractului de credit. Astfel, legea nu face diferența între *facta praeterita*, *facta pendentia* și *facta futura*. Consideră că prevederile Legii nr. 77/2016 încalcă principiul securității juridice, consacrat în jurisprudența Curții Constituționale, prin faptul că prevede posibilitatea retroactivării legii, încalcă principiul *pacta sunt servanda* și creează un dezechilibru în interpretarea unitară a legii, aceasta fiind astfel inaccesibilă.

13. Cu privire la încălcarea art. 21 din Constituție, autoarele excepției susțin că art. 4 și art. 7 din Legea nr. 77/2016 dau dreptul debitorilor să schimbe obiectul, prețul, riscul contractului după bunul lor plac și în lipsa verificărilor prealabile privind îndeplinirea condițiilor obiective și subiective pentru aplicarea „protecției”. Se mai arată că reglementarea criticată limitează acțiunea creditorului de a contesta starea bunului dat în plată, culpa debitorului în diminuarea valorii bunului ipotecat sau starea de necesitate învederată de debitor, drept care nu se respectă cerințele accesului liber la justiție.

14. Apreciază că prin adoptarea Legii nr. 77/2016 s-au instituit în sarcina creditorilor obligații severe cu privire la modalitatea de administrare a patrimoniului acestora, prin impunerea preluării imediate a unui imobil cu care a fost garantat contractul de credit și a eliminării oricăror sume ce urmau a fi recuperate în baza contractului odată cu obținerea proprietății asupra imobilului respectiv, instituțiile de credit fiind forțate să fie parte într-un contract ale cărui condiții nu le-au agreeat niciodată. Cu privire la încălcarea art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție apreciază că prin efectul liberatoriu, constând în ștergerea creanței reziduale a băncii formată din diferența dintre soldul creditorului la momentul plății și valoarea imobilului, dreptul de proprietate al băncii asupra acestei creanțe este iremediabil afectat, ceea ce duce la concluzia neconstituționalității art. 5 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 77/2016. De asemenea, pentru aceleași motive consideră că este neconstituțional și art. 8 alin. (5) din lege, apreciind că se încalcă atât dreptul de proprietate al băncii, cât și al creditorului cesionar, după caz. Se ajunge, astfel, la pierderea dreptului de creanță avut împotriva împrumutatului/garanților, acesta fiind

înlocuit cu un drept real asupra unui imobil care are o valoare incertă. Mai mult, se poate întâmpla ca bunul imobil să nu fie transmis în patrimoniul băncii liber de sarcini, nefiind reglementată nici măcar obligația de garantare a debitorului ce apelează la procedura dării în plată a imobilului, iar prin efectul art. 3 din lege banca este deposedată de un bun actual, respectiv dreptul de creanță născut în temeiul contractului de credit.

15. Cu privire la încălcarea art. 45 din Constituție, autoarele excepției de neconstituționalitate subliniază că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea acestora de a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului, pe care trebuie să le respecte. Libertatea economică presupune un cadru economic caracterizat prin stabilitate, în care participanții pot stabili un preț al contractului prin negociere în funcție de condițiile de pe piață. Aceștia susțin că libertatea comerțului reprezintă o cerință fundamentală a economiei de piață, iar pentru garantarea acesteia statul are obligația de a garanta și dreptul la profit. Prin urmare, prin instituirea unei obligații în sarcina creditorilor de a se conforma dreptului debitorilor exercitat în baza legii, în mod unilateral și neîngrădit, de a schimba prețul unui contract deja executat sau în curs de executare, statul aduce ingerințe nejustificate libertății creditorilor la activitate economică și liberă inițiativă. Arată că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea părților de a-și asuma obligații și a dobândi drepturi într-un mecanism contractual agreeat de acestea, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului care pot fi deopotrivă juridice, precum și economice.

16. Cu privire la încălcarea art. 53 alin. (2) din Constituție apreciază că art. 3 și art. 4 din Legea nr. 77/2016 permit hazardul moral al liberării discreționare de datorie de către debitori aflați în situații economico-financiare care nu sunt excepționale. Astfel se permite modificarea discreționară a prețului contractului de către debitor, ceea ce reprezintă un stimulent pentru ca acesta să nu își execute obligațiile de plată a datoriilor. Se mai indică faptul că legea nu urmărește un scop legitim în sensul că vizează interese pur private, și nu generale, că adoptarea acesteia nu a fost necesară, existând la îndemâna părților contractante și alte mecanisme, precum cel al impreviziunii, și că legea nu asigură un just echilibru între interesele creditorului și ale debitorului.

17. Cu privire la încălcarea art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, autorii excepției arată că Legea nr. 77/2016, reglementând aspecte referitoare la proprietate, trebuia adoptată ca lege organică, și nu ordinară, întrucât, atât timp cât legea criticată reglementează derogări de la Codul civil, și normele derogatorii trebuiau să fie adoptate tot ca lege organică.

18. Cu privire la încălcarea art. 135 din Constituție apreciază că art. 3, art. 4 alin. (2), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8 și art. 10 aduc atingere principiilor libertății contractuale, întrucât procedura dării în plată, deși ar fi trebuit să aibă un caracter consensual, este lăsată exclusiv la opțiunea debitorului, nefiind astfel necesar consimțământul creditorului. Mai mult, legea, în ansamblul său, favorizează comportamentul iresponsabil al consumatorilor care, la momentul încheierii contractului de credit, trebuiau să prevadă și riscurile acestuia cu privire la aprecierea/deprecierea monedei de schimb. Susțin, de asemenea, că Legea nr. 77/2016 contravine caracterului excepțional al legislației consumeriste, având în vedere că normele analizate nu permit judecătorului verificarea întrunirii condițiilor pentru garantarea protecției de tip excepțional a consumatorilor. Astfel, arată că legea criticată ar trebui să impună parcurgerea acestor verificări prealabile, în prezent legea dând dreptul debitorilor instituțiilor bancare și financiar nebankare să schimbe obiectul, prețul și riscul contractului după bunul lor plac.

19. Învederează, totodată, că scopul Directivei 2014/17/UE nu este nici pe departe limitarea libertății contractuale a părților contractului și nici instaurarea unei prezumții absolute că dezechilibrele contractuale pot apărea doar în favoarea consumatorilor. Prin dispozițiile pe care le cuprinde, Legea nr. 77/2016 este contrară Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului, aceasta din urmă reglementând într-un mod proporțional, adecvat și cu respectarea exigențelor principiului neretroactivității posibilitatea stingerii obligațiilor rezultate din contractele de credit prin darea în plată a bunului imobil. De altfel, considerentul (58) al directive stipulează faptul că „statele membre trebuie să permită creditorilor să rezilieze contractul de credit în cazul în care se poate stabili că consumatorul a furnizat în mod deliberat informații neconforme sau falsificate la momentul efectuării evaluării bonității sau că nu a furnizat intenționat unele informații care ar fi avut drept rezultat o evaluare a bonității negativă sau în cazul în care există alte motive întemeiate, compatibile cu dreptul Uniunii.” Apreciază, astfel, că scopul directivei este diferit de cel al Legii dării în plată, aplicarea în timp a directivei fiind stabilită în mod diferit de cea a legii criticate, iar măsurile de implementare a legii sunt inutile și contrare regulii proporționalității. Menționează că unicul text al directivei care se referă la posibilitatea stingerii obligației izvorâte din contractele de credit prin darea în plată a imobilului este cel prevăzut la art. 28 „*Arierate și executare silită*”, însă, spre deosebire de textul național, norma de drept a Uniunii este proporțională și prezintă un caracter adecvat pentru atingerea scopului directivei. Este proporțională pentru că reglementează nu doar dreptul debitorilor de a stinge datoria prin darea în plată a bunului, dar și compensațiile juste și echitabile la care este îndrituit creditorul într-o atare ipoteză. Totodată, arată că textul Directivei clarifică și un aspect esențial, și anume faptul că returnarea sau transferul bunului către creditor poate fi agreată exclusiv de către părți și nu poate reprezenta o măsură de ingerință a statului în libertatea contractuală.

20. **Judecătoria Șimleu Silvaniei — Secția mixtă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 75D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, instanța de judecată consideră că prevederile art. 11 din Legea nr. 77/2016 contravin principiului neretroactivității legii și arată că, în ceea ce privește raporturile juridice izvorâte din contractele încheiate sub imperiul reglementărilor anterioare, care nu prevedeau mecanismul unilateral al dării în plată a imobilului în vederea stingerii obligațiilor asumate prin contractele de credit, determină imposibilitatea aplicării prevederilor Legii nr. 77/2016 în privința creanțelor rezultând din contractele de credit care erau scadente sau supuse executării la data intrării în vigoare a acestui act normativ.

21. Totodată, din perspectiva accesibilității și predictibilității legii, instanța de judecată apreciază că reglementarea criticată este susceptibilă de afectare a principiului securității raporturilor juridice prin posibilitatea retroactivării legii în alte situații decât cele prevăzute limitativ de Constituție și încălcarea principiului libertății contractuale, cu efectul lipsirii unei părți de prestația la care cealaltă parte s-a obligat prin contract.

22. Apreciază, de asemenea, că, potrivit procedurii instituite de Legea nr. 77/2016, debitorul nu își poate exprima consimțământul sau opoziția, ceea ce aduce atingere dreptului său de proprietate, impunând o sarcină excesivă asupra unei părți contractuale prin obligarea preluării prin darea în plată a imobilului aflat în garanție, cu consecința stingerii tuturor obligațiilor născute din contractul de credit.

23. **Judecătoria Caransebeș**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.934D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată. Arată, astfel, că prin adoptarea Legii nr. 77/2016 legiuitorul a înțeles să deroge de la caracterul convențional al dării în plată, instituind o procedură prin care aceasta operează ca urmare a manifestării unilaterale de voință a debitorului.

24. Instanța de judecată consideră că Legea nr. 77/2016 este criticabilă atât din punctul de vedere al încălcării principiului neretroactivității legii, cât și din perspectiva nerespectării principiului libertății contractuale, care presupune și libertatea de a stabili ca stingerea obligațiilor născute prin voința ambelor părți să aibă loc tot prin voința comună a acestora.

25. În fine, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, exemplul fiind Decizia nr. 1.059 din 11 decembrie 2012, prin care s-a statuat că prestațiile viitoare sub forma dobânzilor nu intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate, garantat prin art. 44 din Constituție, acesta protejând doar acele creanțe care sunt certe, lichide și exigibile, instanța de judecată consideră că Legea nr. 77/2016 nu aduce atingere acestui drept fundamental.

26. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

27. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

28. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

29. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierilor de sesizare, îl constituie prevederile Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, în special cele ale art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din acest act normativ, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016.

30. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 care consacră statul de drept, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) referitor la regimul juridic al proprietății și al moștenirii, art. 135 alin. (2) lit. a) privind economia, art. 136 alin. (5) care consacră inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii, art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederilor art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

31. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește o parte dintre prevederile legale criticate, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei[...]*”, precum și din prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Astfel, referitor la data încheierii contractelor de credit, Curtea reține că acestea au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil,

respectiv 1 octombrie 2011. Autoarele excepției au invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără a se raporta în mod distinct la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil [„*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”] și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, instanța de contencios constituțional va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

32. Faptul că în aceste cauze contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a acestui articol, prevederile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

33. În continuare, Curtea reține că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, s-a constatat că prevederile art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor impreviziunii pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor impreviziunii, aceste prevederi legale ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 124 privind îndeplinirea justiției. Totodată, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, paragraful 122, Curtea a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională.

34. În acest context, Curtea constată că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Prin urmare, ținând cont de faptul că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, mai sus menționată, a fost pronunțată și publicată ulterior sesizării instanței constituționale în prezentele cauze, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, precum și cea a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)–(3), (5), (6) și art. 8 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite urmează a fi respinse ca devenite inadmisibile, având în vedere și faptul că autoarele excepției de neconstituționalitate critică exact înțelesul normelor legale care a fost exclus din cadrul constituțional. Soluția respingerii ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4 și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 este valabilă și în condițiile în care, în prezentele cauze, acestea sunt criticate și din perspectiva altor standarde constituționale decât cele prin raportare la care Curtea a reținut

neconstituționalitatea lor, dar avute în vedere de instanța constituțională în considerentele Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, respectiv dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 44, art. 45, art. 53, art. 135 referitor la economie și art. 148 din Constituție.

35. Prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 28, Curtea a statuat că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 este o decizie interpretativă, așa încât, atunci când criticile de neconstituționalitate a unei norme juridice privesc un înțeles sau înțelesuri ale acesteia care se bucură, în continuare, de prezumția de constituționalitate și care nu au fost excluse din cadrul constituțional prin decizia interpretativă, este evident că instanța constituțională este competentă să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate (a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 48).

36. Cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 1 din Legea nr. 77/2016, Curtea a constatat că nu contravine niciunui text constituțional invocat, acesta stabilind doar sfera de aplicare a legii supuse controlului de constituționalitate, respectiv raporturile juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancale sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor. Mai mult, acest text nici măcar nu stabilește obiectul legii, obiect care se conturează începând cu art. 3 din lege (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 110 din 8 martie 2018).

37. Referitor la art. 11 teza întâi raportat la art. 5 și art. 6 din Legea nr. 77/2016, Curtea a constatat că acestea reglementează procedura de derulare a dării în plată a imobilului ipotecat. Curtea observă că art. 3 teza a doua a fixat regulile de drept substanțial subsumate principiului impreviziunii în contractele de credit, iar art. 5 și 6 din lege reglementează, în esență, procedura de urmat pentru aplicarea regulilor anterior menționate.

38. Astfel, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că „indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează” [paragraful 115].

39. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 din Constituție, Curtea reamintește faptul că neconstituționalitatea prevederilor art. 7 din Legea nr. 77/2016 a fost constatată, sub rezervă interpretativă, în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, inclusiv din perspectiva art. 21 alin. (3) din Constituție.

40. Cu referire la criticile formulate din perspectiva art. 45 și art. 135 din Constituție, Curtea a reținut că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, prevederile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — în condițiile legii — legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și pe cel al liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că „principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.”

41. Cu privire la invocarea de către autoarele excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauzele de față.

42. În ceea ce privește criticile aduse Legii nr. 77/2016 din perspectiva art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 108, Curtea a statuat că „Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (exemplu fiind Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea a constatat că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința, dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate, și încă la nivel general, reprezintă o realitate juridică care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015) care în art. 348 reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea constată că această critică de neconstituționalitate extrinsecă este neîntemeiată”.

43. Prin Decizia nr. 93 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 22 mai 2017, Curtea a constatat că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată, care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Mai mult, Curtea a reținut că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

44. Cu privire la invocarea art. 148 din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că prevederile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din 28 februarie 2014, nu au legătură cu ipoteza normativă a legii criticate, ele referindu-se la conversia creditelor în valută. Prin urmare, dispozițiile constituționale cuprinse în art. 148 nu au incidență în prezentele cauze.

45. Referitor la critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate încalcă autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 123, și Decizia nr. 638 din 27 octombrie 2016, paragraful 20, Curtea constatată că „darea în plată poate opera și în faza executării silită, neputându-se reține încălcarea autorității de lucru judecat al hotărârii instanței judecătorești care a încuviințat executarea silită, întrucât aceasta nu are ca obiect soluționarea fondului. Chiar și în această fază instanța poate aprecia cu privire la îndeplinirea condițiilor privind existența impreviziunii”.

46. În fine, referitor la prevederile art. 11 teza întâi prin raportare la celelalte prevederi ale Legii nr. 77/2016, Curtea a reținut că toate considerentele anterioare sunt aplicabile *mutatis mutandis*. În plus, reiterăm cele reținute în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 cu privire la criticile aduse din perspectiva art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată, și anume „Curtea reține că în jurisprudența sa a statuat că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate. (...) De asemenea, Curtea a statuat că, (...) în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Așadar, textul art. 44 din Constituție cuprinde expres în cadrul alin. (1) o dispoziție specială în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând atributele dreptului de proprietate. În aceste condiții, Curtea reține că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție; însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. Statul protejează dreptul de proprietate în condițiile exercitării sale cu bună-credință. (...) Dreptul de proprietate al instituțiilor de credit nu cunoaște nicio limitare în condițiile impreviziunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate”. Prin urmare, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016.

47. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele care au fundamentat-o își mențin valabilitatea.

48. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește prevederile art. 11 teza întâi, raportate la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, cu privire la celelalte prevederi de lege,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3 teza întâi, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din același act normativ, excepție ridicată de Societatea Alpha Bank România în Dosarul nr. 1.739/309/2016 al Judecătorei Șimleu Silvaniei — Secția mixtă și de către Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 2.168/208/2016 al Judecătorei Caransebeș.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 din Legea nr. 77/2016, precum și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din aceeași lege, excepție ridicată de aceleași autoare în aceleași dosare ale acelorași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale acelorași instanțe și constată că prevederile art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și legea în ansamblu său sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Șimleu Silvaniei — Secția mixtă și Judecătorei Caransebeș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii acordate prin Licența nr. 2.586/2001 de concesiune pentru exploatarea resurselor de argilă comună în perimetrul Câmpia Turzii, județul Cluj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „CERCON ARIEȘUL — S.A.”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 202/2004

Având în vedere:

— art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul Direcției generale gestionare concesiune evaluare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 4.234 din 26.03.2019,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următoarea decizie:

Art. 1. — Concesiunea acordată prin Licența nr. 2.586/2001 de concesiune pentru exploatarea resurselor de argilă comună în perimetrul Câmpia Turzii, județul Cluj, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „CERCON ARIEȘUL” — S.A., cu sediul în Câmpia Turzii, Str. Ialomiței nr. 1, județul Cluj, aprobată prin Hotărârea

Guvernului nr. 202/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 3 martie 2004, încetează la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gigi Dragomir

București, 28 martie 2019.
Nr. 24.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016 privind organizarea și funcționarea Entității de Soluționare Alternativă a Litigiilor în domeniul financiar nonbancar (SAL-FIN)

În temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 19.03.2019,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016 privind organizarea și funcționarea Entității de Soluționare Alternativă a Litigiilor în domeniul financiar nonbancar (SAL-FIN), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 19 mai 2016, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) SAL-FIN are misiunea de a organiza și soluționa, prin proceduri SAL, litigiile dintre consumatori, astfel cum aceștia sunt definiți la art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și entitățile autorizate, reglementate și/sau supravegheate de către A.S.F., după caz, denumite în continuare *comerciant/profesionist*.”

2. La articolul 2, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul procedurilor administrate și organizate de către SAL-FIN se realizează în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și a altor prevederi legale privind protecția drepturilor persoanelor ale căror date cu caracter personal fac obiectul prelucrărilor.

(6) SAL-FIN este responsabilă de prelucrarea datelor în ceea ce privește propriile activități de prelucrare a datelor realizate în cadrul procedurilor proprii, asigurându-se că aceste activități de prelucrare sunt conforme cu prevederile normative menționate la alin. (5).”

3. La articolul 3 alineatul (1), partea introductivă și literele a), c) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile utilizați/utilizate au următoarele semnificații:

a) *consumator* — orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care cumpără, dobândește, utilizează ori consumă produse sau servicii, în afara activității sale profesionale, așa cum sunt definite la art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) *contract de vânzare* — orice contract în temeiul căruia comerciantul transferă sau se angajează să transfere proprietatea asupra unor produse financiare nonbancare către consumator, iar consumatorul plătește ori se angajează să plătească prețul acestora, inclusiv orice contract care are drept obiect atât produse, cât și servicii conexe acestora;

h) *conciliator* — persoană fizică ce dispune de cunoștințele și aptitudinile necesare în domeniul procedurilor de soluționare alternativă a litigiilor sau al soluționării judiciare a litigiilor în materie de consum, precum și de o bună înțelegere generală și specifică a legislației sectorului financiar în care soluționează litigii și a legislației referitoare la protecția consumatorilor, persoane ce sunt independente și imparțiale;”

4. La articolul 3 alineatul (1), după litera h) se introduc două noi litere, literele i) și j), cu următorul cuprins:

„i) *proceduri SAL* — proceduri de soluționare alternativă a litigiilor reglementate în scopul protejării consumatorilor și asigurării accesului acestora la mecanisme de soluționare extrajudiciară a litigiilor;

j) *ISF* — Institutul de Studii Financiare, înființat ca fundație cu fondator unic A.S.F.”

5. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Principala atribuție a SAL-FIN constă în organizarea și soluționarea prin proceduri SAL a litigiilor interne sau transfrontaliere, născute din contracte de vânzare sau de prestare de servicii încheiate de consumatori cu comercianții prevăzuți la art. 3 alin. (1) lit. b).”

6. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — SAL-FIN mai are următoarele atribuții:

a) publică pe site-ul propriu sau, la cerere, pe suport durabil și prin orice alte mijloace pe care le consideră adecvate informațiile referitoare la procedurile SAL și la înscrierile necesare, în conformitate cu art. 7 alin. (1) din OG nr. 38/2015;

b) permite consumatorului prezentarea litigiului on-line, precum și în scris, pe suport hârtie sau pe alt suport durabil, după caz;

c) facilitează părților schimbul de informații și înscrieri în legătură cu litigiul prin mijloace electronice sau prin poștă, după caz;

d) cooperează cu alte entități SAL în vederea soluționării litigiilor transfrontaliere;

e) colaborează cu alte entități SAL, prin schimb de informații cu privire la litigiile soluționate, urmărind evoluția soluționării acestora, și efectuează schimburi regulate de bune practici, în ceea ce privește soluționarea litigiilor transfrontaliere și a celor naționale;

f) publică pe site-ul propriu și, la cerere, pe suport durabil, rapoarte de activitate anuale, care cuprind informațiile prevăzute la art. 7 alin. (2) din OG nr. 38/2015.”

7. La articolul 6, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Membrii Colegiului de coordonare vor fi numiți prin decizie a Consiliului A.S.F., pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea reînnoirii mandatului o singură dată.”

8. La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Colegiul de coordonare este convocat la inițiativa membrului coordonator sau a cel puțin 3 membri.”

9. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Colegiul de coordonare adoptă decizii cu caracter obligatoriu pentru membrii acestuia, pentru Secretariatul tehnic și pentru conciliatori, fără a aduce atingere independenței și imparțialității acestora din urmă”.

10. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Colegiul de coordonare elaborează și propune spre aprobare Consiliului A.S.F. următoarele:

- a) procedurile privind soluționarea alternativă a litigiilor;
- b) modificarea și/sau completarea prezentului regulament;
- c) înregistrarea/revocarea și radierea conciliatorilor în/din Registrul conciliatorilor.”

11. La articolul 9 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) aprobă tematica necesară stabilirii structurii de competențe pe care trebuie să o dețină conciliatorii. Pe această bază, prin intermediul ISF, SAL-FIN asigură organizarea de cursuri de formare profesională a persoanelor care doresc să devină conciliatori, examinarea și/sau certificarea competențelor acestora;”

12. La articolul 9 alineatul (2), după litera c) se introduc trei noi litere, literele d), e) și f), cu următorul cuprins:

„d) întocmește bugetul de cheltuieli specifice SAL-FIN, pe care îl comunică direcției de specialitate din cadrul A.S.F. în vederea includerii în proiectul de buget de venituri și cheltuieli al A.S.F.;

e) transmite autorității competente informațiile privind litigiile soluționate în conformitate cu art. 18 alin. (4) din OG nr. 38/2015;

f) transmite Consiliului A.S.F., anual sau la solicitarea acestuia, pe baza informațiilor furnizate de Secretariatul tehnic, informații cu privire la:

- (i) numărul de litigii primite și tipurile de reclamații la care se referă;
- (ii) durata medie de soluționare a litigiilor primite;
- (iii) procentul de proceduri SAL întrerupte și cauza întreruperii lor;
- (iv) proporția respectării rezultatelor procedurilor SAL, în cazul în care aceasta este cunoscută;
- (v) orice probleme semnificative care apar frecvent și duc la litigii între consumatori și comercianți; informațiile comunicate în acest sens pot fi însoțite de recomandări cu privire la modul în care aceste probleme pot fi evitate sau rezolvate în viitor;
- (vi) o evaluare a eficacității cooperării SAL-FIN în cadrul rețelelor entităților SAL care facilitează soluționarea litigiilor transfrontaliere, după caz;
- (vii) o evaluare a eficacității procedurii SAL oferite de către entitate și a modalităților posibile de îmbunătățire a performanțelor sale.”

13. La articolul 10, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Ca urmare a validării conciliatorilor conform procedurii prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. k), contractele de mandat se semnează de către președintele A.S.F. ori persoana delegată de către acesta.

(4) Membrul coordonator sesizează Colegiul de coordonare cu privire la situațiile care impun modificarea Registrului conciliatorilor.”

14. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Examinarea litigiilor supuse SAL-FIN se realizează de către conciliatori conform procedurii SAL aplicabile, de impunere sau propunere a unei soluții.”

15. La articolul 12, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Înregistrarea conciliatorilor în Registrul conciliatorilor se realizează de către Secretariatul tehnic al SAL-FIN, după aprobarea acestora de către Consiliul A.S.F.”

16. La articolul 13, alineatele (6) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Conciliatorii înscrși în Registrul conciliatorilor sunt obligați să urmeze o dată la doi ani o formă de pregătire profesională continuă agreată de Colegiul de coordonare SAL-FIN.

(10) Părțile pot solicita recuzarea conciliatorilor desemnați cu soluționarea unui litigiu, indiferent de procedura aleasă, în condițiile prevăzute la alin. (7) și (9) și potrivit dispozițiilor cuprinse în procedurile SAL”.

17. La articolul 14, partea introductivă și literele d) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Revocarea unui conciliator și radierea din Registrul conciliatorilor se hotărăsc de către Consiliul A.S.F. la propunerea Colegiului de coordonare:

d) când conciliatorul este indisponibil nemotivat pentru două litigii consecutive sau nu dă curs solicitării de a soluționa un litigiu, fără o informare prealabilă, motivată, transmisă către Secretariatul tehnic, indiferent de procedura derulată;

f) în alte cazuri, prin decizia Consiliului A.S.F., la propunerea motivată a Colegiului de coordonare.”

18. La articolul 14 se introduc trei noi alineate, alineatele (2)—(4), cu următorul cuprins:

„(2) Suspendarea unui conciliator din Registrul conciliatorilor poate fi aprobată de Colegiul de coordonare, la solicitarea temeinic motivată a acestuia, pentru o perioadă de maximum 180 de zile de la momentul adoptării deciziei de către Colegiul de coordonare.

(3) Conciliatorii nu pot solicita suspendarea pentru motive care îi fac incompatibili, când se află în conflict de interese sau când nu mai îndeplinesc condițiile legale pentru a fi conciliatori SAL-FIN.

(4) Încetarea suspendării se face în baza aprobării Colegiului de coordonare la solicitarea expresă a conciliatorului oricând în perioada suspendării. Dacă la expirarea celor 180 de zile conciliatorul nu a solicitat încetarea suspendării, acesta urmează să fie revocat și radiat de drept din Registrul conciliatorilor, conform procedurii prevăzute la alin. (1).”

19. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Soluționarea litigiilor cu care a fost sesizată SAL-FIN se realizează, după caz, de către una sau mai multe persoane înscrise în Registrul conciliatorilor, conform voinței părților, și se finalizează cu pronunțarea unei hotărâri motivate sau emiterea unei încheieri, cu respectarea procedurilor SAL, în funcție de procedura aleasă.

(2) Consumatorul își poate alege conciliatorul/conciliatorii înscris/înscrși în lista specifică domeniului litigiului, conform prevederilor procedurilor SAL.

(3) Colegiul de coordonare și Secretariatul tehnic au obligația să se abțină ca prin organizarea și administrarea procedurilor SAL să intervină sau să influențeze în vreun mod conciliatorii înștiți cu soluționarea unui litigiu.

(4) Reclamațiile referitoare la activitatea conciliatorilor sau propunerile referitoare la activitatea acestora se prezintă Secretariatului tehnic de orice persoană interesată și se soluționează de către Colegiul de coordonare.”

20. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) În soluționarea litigiilor, conciliatorii aplică procedurile SAL adoptate de Consiliul A.S.F.”

21. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) SAL-FIN are un secretariat tehnic asigurat și remunerat de către A.S.F.

(2) Secretariatul tehnic este format din personal cu atribuții referitoare la administrarea secretariatului, a registraturii, a arhivei de documente, comunicarea actelor și alte activități de natură administrativă, acordarea îndrumărilor necesare desfășurării activității, precum și din personal cu atribuții de specialitate, care să asigure suportul tehnic de specialitate pentru desfășurarea activității SAL-FIN.

(3) Secretariatul tehnic are următoarele atribuții principale:

a) transmite Colegiului de coordonare convocatorul, la cererea membrului coordonator sau a cel puțin 3 membri din Colegiul de coordonare și pregătește ședințele Colegiului;

b) pregătește notele, rapoartele și alte documente ce urmează a fi însușite/aprobate de Colegiul de coordonare, inclusiv date statistice privind litigiile soluționate, stadiile de derulare a procedurilor SAL etc.;

c) asigură asistență de specialitate consumatorilor în vederea depunerii unei cereri de soluționare a litigiului;

d) asigură suport organizațional și funcțional bunei desfășurări a activităților SAL-FIN, precum și ale Colegiului de coordonare;

e) comunică părților aflate în litigiu toate informațiile privind procedura SAL aleasă, precum și privind litigiul, înscrisurile ce trebuie depuse, termenele procedurale și categoriile de litigii ce pot fi respinse de la examinarea de către SAL-FIN, respectiv:

(i) consumatorul nu a încercat să contacteze comerciantul în cauză pentru a discuta reclamația sa și nu a căutat, ca un prim pas, să rezolve diferendul direct cu comerciantul;

(ii) litigiul este promovat cu rea-credință sau este ofensator;

(iii) litigiul este sau a fost analizat anterior de către o altă entitate de SAL sau de către o instanță judecătorească;

(iv) consumatorul nu a prezentat reclamația către SAL-FIN în termen de un an de la data la care acesta, după caz, a prezentat reclamația comerciantului sau de la data săvârșirii faptei care a dat naștere litigiului ori, în cazul faptelor continue, de la data încetării acestora;

(v) instrumentarea unui astfel de litigiu ar afecta în mod grav funcționarea eficientă a SAL-FIN;

(vi) litigiul nu privește un comerciant aflat în supravegherea A.S.F.;

f) înregistrează reclamațiile referitoare la activitatea conciliatorilor din cadrul SAL-FIN;

g) întocmește decizii ca rezultat al discuțiilor purtate în cadrul ședințelor Colegiului de coordonare;

h) verifică condițiile de eligibilitate a persoanelor care vor fi înscrise în Registrul conciliatorilor;

i) informează părțile, la cerere, în alegerea procedurii SAL;

j) administrează prin intermediul direcției de specialitate din cadrul A.S.F. propriul site internet (SALFIN.ro), actualizat permanent, care permite părților accesul facil la informațiile referitoare la procedurile SAL derulate și susține rezolvarea on-line a litigiilor;

k) analizează dacă litigiul propus este admisibil pentru soluționarea prin SAL-FIN.”

22. La articolul 20, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Remunerațiile ce vor fi acordate membrilor Colegiului de coordonare și conciliatorilor se stabilesc prin decizia Consiliului A.S.F., de regulă după aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli al A.S.F.

.....
(3) Conciliatorii beneficiază de o remunerație în sumă fixă brută pentru fiecare caz de conciliere, indiferent dacă au derulat individual sau în cadrul comisiilor de conciliere o procedura de soluționare alternativă a litigiilor.”

23. După capitolul V se introduce un nou capitol, capitolul V¹, cuprinzând articolele 20¹ și 20², cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL V¹

Prelucrarea datelor cu caracter personal

Art. 20¹. — (1) Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul procedurilor administrate și organizate de către SAL-FIN se realizează în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare în domeniul protecției persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, având în vedere atribuțiile, competențele și implicarea în cadrul activităților entității și a procedurilor SAL, respectând principiile legalității, echității și transparenței.

(2) Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul procedurilor administrate și organizate de către SAL-FIN se realizează în scopuri determinate, explicite și legitime.

(3) Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul procedurilor administrate și organizate de către SAL-FIN se fundamentează pe principiul minimizării, aceste date fiind adecvate, relevante și limitate strict la necesitatea realizării scopurilor pentru care sunt prelucrate.

(4) Datele cu caracter personal colectate în cadrul procedurilor administrate și organizate de către SAL-FIN sunt păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate pe o perioadă care nu depășește perioada îndeplinirii scopurilor pentru care sunt prelucrate datele, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(5) Prelucrarea datelor cu caracter personal în cadrul procedurilor administrate și organizate de către SAL-FIN se realizează într-un mod care asigură securitatea adecvată a acestora, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale, împotriva pierderii, distrugerii sau deteriorării accidentale.

(6) În scopul protejării datelor cu caracter personal ale persoanelor vizate, responsabilitatea prelucrării acestora conform prevederilor legale incidente revine personalului SAL-FIN implicat în realizarea activităților entității și în cadrul procedurilor administrate și organizate de către SAL-FIN.

(7) Circuitul datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul activităților reglementate de prezenta procedură se realizează cu respectarea fluxurilor informaționale care conțin date cu caracter personal stabilite și aprobate la nivelul entității SAL-FIN, în conformitate cu Politica privind prelucrarea și protecția datelor cu caracter personal în cadrul A.S.F.

Art. 20². — În conformitate cu prevederile legale în vigoare în domeniul protecției persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, conciliatorii au calitate de persoană împuternicită, având drepturile și obligațiile care decurg din această calitate.”

24. La articolul 22, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Conciliatorii sunt imparțiali și independenți în soluționarea litigiilor pentru care au fost învestiți și răspund direct și personal, conform dreptului comun aplicabil.

.....
(3) Înscrisura în Registrul conciliatorilor se face prin plata unei taxe de înscriere, stabilită în sumă fixă, venit la bugetul A.S.F., aprobată prin decizie a Consiliului A.S.F. la propunerea Colegiului de coordonare.”

25. La articolul 25, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Entitățile autorizate, reglementate și/sau supravegheate de către A.S.F. au obligația de a se conforma prevederilor prezentului regulament.”

26. Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul regulament.

Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării acestuia.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Elena Doina Dascălu

PROCEDURA**pentru soluționarea alternativă a litigiilor prin propunerea unei soluții în cadrul SAL-FIN****ARTICOLUL 1****Organizare, administrare și funcționare**

(1) SAL-FIN pentru piața financiară nonbancară este înființată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., ca entitate de soluționare alternativă a litigiilor dintre un comerciant ce desfășoară activități în România și se supune autorizării reglementării și/sau supravegherii A.S.F., după caz, și un consumator rezident în Uniunea Europeană.

(2) SAL-FIN este constituită în scopul de a asigura aplicarea prevederilor Directivei 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2.006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) în domeniul protecției consumatorului, transpusă în legislația română prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *OG nr. 38/2015*. Ordonanța asigură cadrul de aplicare directă a prevederilor Regulamentului (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2.006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Regulamentul privind SOL în materie de consum).

(3) Funcționarea SAL-FIN se va face conform prevederilor legale în vigoare:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare;

b) legislația primară completată de legislația secundară aplicabilă domeniilor din asigurări-reasigurări, instrumentelor și investițiilor financiare, sistemului de pensii administrate privat, completată de legislația incidentă;

c) Ordonanța Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, cu modificările ulterioare;

d) Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare;

e) Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și legislația incidentă acesteia.

(4) Prezenta procedură se aplică în soluționarea alternativă a litigiilor în cadrul SAL-FIN.

(5) Nu se supun prevederilor prezentei proceduri:

a) procedurile de soluționare a reclamațiilor consumatorilor derulate de comercianți prin proceduri proprii;

b) serviciile neeconomice de interes general;

c) litigiile dintre comercianți;

d) negocierile directe dintre consumator și comerciant;

e) încercările efectuate de un judecător de a soluționa un litigiu pe parcursul procedurii judiciare referitoare la respectivul litigiu;

f) procedurile inițiate de un comerciant împotriva unui consumator;

g) litigiile ce privesc starea civilă, capacitatea persoanelor, dezbateră succesoră, relațiile de familie, drepturi asupra cărora părțile nu pot să dispună.

(6) În funcționarea sa, SAL-FIN este asistată de un secretariat tehnic.

ARTICOLUL 2**Definiții**

În sensul prezentei proceduri, termenii și expresiile utilizați/utilizate au semnificațiile definite prin Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016 privind organizarea și funcționarea Entității de Soluționare Alternativă a Litigiilor în domeniul financiar nonbancar (SAL-FIN), cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 3**Refuzul SAL-FIN**

(1) SAL-FIN poate refuza instrumentarea unui anumit litigiu, în conformitate cu prevederile OG nr. 38/2015, pentru următoarele motive:

a) consumatorul nu a încercat să contacteze comerciantul în cauză pentru a discuta reclamația sa și nu a căutat, ca un prim pas, să rezolve diferendul direct cu comerciantul;

b) litigiul este promovat cu rea-credință sau este ofensator;

c) litigiul este sau a fost analizat anterior de către o altă entitate de SAL sau de către o instanță judecătorească;

d) consumatorul nu a prezentat reclamația către SAL-FIN în termen de un an de la data la care acesta, după caz, a prezentat reclamația comerciantului sau de la data săvârșirii faptei ce a dat naștere litigiului ori, în cazul faptelor continue, de la data încetării acestora;

e) instrumentarea unui astfel de litigiu ar afecta în mod grav funcționarea eficientă a SAL-FIN;

f) litigiul nu privește un comerciant aflat în supravegherea A.S.F.

(2) În cazul în care SAL-FIN nu poate analiza un litigiu înaintat, Secretariatul tehnic va prezenta consumatorului o explicație privind motivele neanalizării litigiului în termen de 21 de zile calendaristice de la primirea dosarului complet.

(3) Refuzul examinării unui anumit litigiu, potrivit prezentului înscris, nu va afecta accesul consumatorilor la alte proceduri SAL, inclusiv în cazul litigiilor transfrontaliere.

(4) În cazul în care SAL-FIN nu poate examina un litigiu prezentat, conform alin. (1), consumatorul se poate adresa unei alte entități SAL competente.

ARTICOLUL 4**Independență și imparțialitate**

(1) În cadrul SAL-FIN vor fi înscrși conciliatori ce se vor regăsi în Registrul conciliatorilor, pe domenii specifice competențelor profesionale ale acestora.

(2) Conciliatorii sunt independenți și imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor lor.

(3) Nicio autoritate, inclusiv Colegiul de coordonare sau Secretariatul tehnic, nu poate interveni direct sau indirect în adoptarea și propunerea unei soluții de către un conciliator.

(4) Pentru fiecare caz supus procedurii pentru soluționarea alternativă a litigiilor prin propunerea unei soluții în cadrul SAL-FIN se alege de către părți, de comun acord, o persoană din Registrul conciliatorilor.

(5) Conciliatorul desemnat este abilitat să judece un litigiu determinat și să propună părților o soluție de rezolvare a litigiului.

(6) În cazul în care părțile nu ajung la un acord cu privire la persoana conciliatorului, Colegiul de coordonare desemnează o altă persoană înscrisă în Registrul conciliatorilor (*Registrul*).

(7) Conciliatorul consemnează dezbaterea în încheieri de ședință, analizează documentele părților și le predă către Secretariatul tehnic al SAL-FIN.

(8) Colegiul de coordonare poate solicita, la cererea Secretariatului tehnic, orice informații sau documente pentru a se asigura de integritatea și imparțialitatea conciliatorilor în cazurile administrate.

(9) Părțile aflate în litigiu vor fi notificate de către Secretariatul tehnic al SAL-FIN imediat după primirea tuturor documentelor care conțin informații relevante referitoare la litigiu.

(10) În cursul procedurilor SAL:

a) părțile au dreptul de a-și exprima punctul de vedere cu privire la obiectul litigiului înaintat spre soluționare, precum și de a primi din partea conciliatorilor probele, documentele și elementele de fapt prezentate de cealaltă parte, orice declarații și avize ale experților și de a prezenta observații pe marginea acestora;

b) părțile sunt informate cu privire la rezultatul procedurii SAL în scris pe un suport durabil sau prin poștă electronică, precizându-se motivele pe care se întemeiază rezultatul.

ARTICOLUL 5

Registrul conciliatorilor

(1) Registrul conciliatorilor se constituie conform Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Înscrierea conciliatorilor în Registru se face specificându-se pentru fiecare conciliator titlurile științifice deținute și activitatea profesională care îl definește, vechimea și domeniul de competențe în care poate soluționa litigiile.

(3) Registrul SAL-FIN al conciliatorilor este public, fiind disponibil pe pagina de internet a SAL-FIN.

(4) Totalitatea conciliatorilor înscrși în Registru constituie Corpul conciliatorilor.

(5) Suspendarea, încetarea calității de conciliator și, respectiv, radierea sa din Registru se fac în condițiile menționate în Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 6

Răspunderea conciliatorilor

(1) Întrunirea Corpului conciliatorilor se realizează în plen, care reunește totalitatea conciliatorilor înscrși în Registrul conciliatorilor.

(2) În cazul în care există suspiciuni ale Colegiului de coordonare al SAL-FIN cu privire la imparțialitatea unui conciliator, Colegiul de coordonare convoacă Plenul Corpului conciliatorilor pentru dezbateră a cazului supus SAL-FIN. Întâlnirea poate fi convocată în termen de 3 zile lucrătoare de la luarea la cunoștință a situației și se consideră că există cvorum dacă sunt prezenți cel puțin jumătate plus unu din numărul de conciliatori înscrși în Registru. Neîntrunirea numărului determină o altă convocare, la care decizia se ia cu majoritatea celor prezenți. Prezența la convocarea Plenului Corpului conciliatorilor este obligatorie, prin excepție se poate absenta doar în condițiile existenței unor motive bine întemeiate, probate cu înscrisuri.

(3) Plenul Corpului conciliatorilor va transmite Colegiului de coordonare punctul său de vedere cu privire la situația sesizată.

(4) Conciliatorii sunt răspunzători și pot fi ținuți să achite daune în condițiile legii atât față de părți, cât și față de SAL-FIN:

a) dacă după acceptare renunță în mod nejustificat la însărcinarea lor;

b) dacă nu participă la soluționarea litigiului sau nu pronunță hotărârea în termenul prevăzut de prezenta procedură;

c) dacă nu respectă caracterul confidențial al procedurii SAL;

d) dacă încalcă în mod flagrant îndatoririle ce le revin potrivit Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, cu modificările și completările ulterioare, și prezentei proceduri.

(5) Conciliatorii sunt imparțiali și independenți în soluționarea litigiilor pentru care au fost investiți și răspund direct și personal, conform dreptului comun aplicabil.

(6) Plenul Corpului conciliatorilor adoptă recomandări pe care le transmite conciliatorilor. Recomandările sunt adoptate cu majoritatea simplă a celor prezenți la sesiunea extraordinară.

ARTICOLUL 7

Desemnarea conciliatorului

(1) SAL-FIN publică Registrul conciliatorilor, specializați pentru piața financiară nonbancară, în funcție de domeniul în care dețin competențele profesionale.

(2) Consumatorul care s-a adresat SAL-FIN indică conciliatorul pe care îl alege. Secretariatul tehnic, în adresa de convocare a celeilalte părți, va comunica acesteia procedura aleasă de consumator pentru soluționarea litigiului, conciliatorul propus, solicitând totodată acordul sau dezacordul cu privire la acesta.

(3) Comerciantul are dreptul de a refuza conciliatorul ales de reclamant, în termen de maximum 5 zile de la data comunicării. Refuzul poate fi formulat o singură dată.

(4) În caz de dezacord, Secretariatul tehnic va media părțile pentru alegerea unui conciliator agreeat de ambele părți.

(5) Dacă părțile nu ajung la un acord, SAL-FIN va desemna un conciliator prin decizie a membrului coordonator al Colegiului de coordonare, la propunerea Secretariatului tehnic.

ARTICOLUL 8

Propunerea unei soluții

(1) În cazul procedurii SAL prin care se propune o soluție, consumatorii au posibilitatea de a se retrage din procedură în orice moment dacă nu sunt satisfăcuți de funcționarea sau de modul de desfășurare a procedurii, consumatorii fiind informați despre acest drept înaintea începerii procedurii.

(2) La debutul procedurii prin propunerea unei soluții, părțile sunt informate cu privire la:

a) posibilitatea de a alege dacă acceptă sau nu soluția propusă;

b) faptul că implicarea în procedură nu exclude posibilitatea de a cere despăgubiri printr-o procedură judiciară;

c) faptul că soluția propusă poate fi diferită de un rezultat stabilit de către o instanță care aplică dispozițiile legale în vigoare;

d) consecințele juridice ale acceptării unei astfel de soluții.

(3) Rezultatul procedurii SAL este comunicat părților, printr-o notă de soluționare alternativă a litigiilor.

(4) Înainte de a accepta soluția propusă în nota de soluționare, se acordă părților o perioadă de 15 zile calendaristice pentru a analiza rezultatul concilierii. Înăuntrul termenului de 15 zile calendaristice părțile comunică decizia lor de a accepta sau respingere a soluției propuse.

(5) Rezultatul procedurii SAL nu este obligatoriu dacă doar una dintre părți acceptă soluția propusă.

(6) În cazul în care părțile acceptă soluția propusă, conciliatorul emite o hotărâre motivată, iar, în cazul în care părțile nu acceptă soluția propusă, conciliatorul emite o încheiere care cuprinde descrierea faptelor, soluția propusă și decizia părților.

(7) În cazul în care comerciantul nu acceptă soluția propusă, Secretariatul tehnic informează consumatorul, pe baza încheierii, despre căile de atac administrative, respectiv judiciare la care poate recurge pentru soluționarea litigiului.

(8) Rezultatul procedurii SAL este comunicat părților, printr-o notă de soluționare alternativă a litigiilor, în termen de 30 de zile calendaristice de la data la care conciliatorul a primit de la Secretariatul tehnic dosarul complet al litigiului. În cazul unor litigii complexe, Secretariatul tehnic, la propunerea conciliatorului poate, dacă este necesar, să prelungească termenul cu cel mult 20 de zile calendaristice și să informeze părțile în legătură cu orice prelungire, precum și în legătură cu perioada estimată pentru finalizarea litigiului.

ARTICOLUL 9

Scopul procedurii de propunere a unei soluții

(1) Propunerea unei soluții reprezintă soluționarea unui litigiu sub supravegherea și îndrumarea unui conciliator din cadrul SAL-FIN, ce survine ca urmare a propunerilor făcute de conciliator, a sugestiilor și concesiilor la care părțile se înțeleg în vederea soluționării litigiului, în cadrul procedurii SAL.

(2) Concilierea se bazează pe cooperarea părților și utilizarea, de către conciliator, a unor metode și tehnici specifice, bazate pe comunicare și negociere. Metodele și tehnicile utilizate de către conciliator trebuie să servească exclusiv intereselor legitime și obiectivelor urmărite de părțile aflate în conflict.

(3) Conciliatorul va propune o soluție părților cu privire la conflictul supus concilierii.

ARTICOLUL 10

Procedura de propunere a unei soluții

(1) Procedura este supusă atenției SAL-FIN, în cazul în care consumatorul se adresează SAL-FIN printr-o cerere scrisă.

(2) Procedura presupune convocarea părților de către SAL-FIN, prin intermediul conciliatorilor, aceștia comunicând părților data, locul și ora exactă unde va avea loc procedura de soluționare alternativă a litigiului prin propunerea unei soluții. Procedura se poate derula și on-line, la solicitarea consumatorului. Consumatorul va furniza SAL-FIN datele necesare contactării celeilalte părți.

(3) Convocarea se face în 5 zile calendaristice de la data desemnării conciliatorului, prin mijloace electronice, scrisoare recomandată cu confirmare de primire, prin fax sau prin orice alt mijloc de comunicare care asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia.

(4) Data primei concilieri conform procedurii alese se va stabili nu mai târziu de 10 zile calendaristice de la data primirii convocării de către părți.

(5) Consumatorul are obligația să confirme participarea la conciliere într-un termen de 5 zile de la primirea convocării, în caz contrar, litigiul se clasează de la soluționare prin intermediul SAL-FIN.

(6) La solicitarea expresă scrisă a oricăreia dintre părți se va putea stabili o altă dată a procedurii de soluționare alternativă a litigiului prin propunerea unei soluții, o singură dată, asupra căreia trebuie să își dea acordul ambele părți.

(7) Conciliatorul va îndruma părțile pentru găsirea unor soluții reciproc avantajoase/concesii echitabile, propunând soluția pentru rezolvarea litigiului în mod amiabil.

(8) Părțile vor beneficia de îndrumarea conciliatorului pentru cel mult 3 întâlniri. Dacă în 3 întâlniri părțile nu se înțeleg, concilierea se va considera a fi eșuată.

(9) Părțile aflate în conflict au dreptul să fie asistate de avocat sau de alte persoane. Conciliatorul va atrage atenția

persoanelor care participă la procedură asupra obligației de păstrare a confidențialității.

(10) Dacă, pe parcursul concilierii, apare o situație de natură să afecteze scopul acesteia, independența sau imparțialitatea conciliatorului, acesta este obligat să o aducă la cunoștință părților, care vor decide asupra menținerii sau denunțării procedurii.

(11) Conciliatorul comunică persoanelor implicate soluția propusă pentru soluționarea litigiului în vederea exprimării de către acestea a acordului sau a dezacordului privind soluția propusă conform art. 11 din OG nr. 38/2015. Încheierea concilierii ia sfârșit, după caz:

a) prin întocmirea de către conciliator a unei hotărâri motivate, iar în cazul în care părțile nu acceptă soluția propusă SAL-FIN emite o încheiere care cuprinde descrierea faptelor, soluția propusă și decizia părților. Hotărârea, respectiv încheierea se comunică părților în termen de 15 zile calendaristice de la adoptare și produc efecte de la data comunicării. Acestea pot fi atacate la instanța de judecată competentă. Hotărârile care nu sunt atacate în termenul de 15 zile calendaristice de la data comunicării constituie de drept titlu executoriu;

b) prin retragerea consumatorului din cadrul procedurii cazul este considerat clasat.

(12) Prin redactarea de către conciliator și semnarea unei note de soluționare a concilierii, părțile vor stabili și dacă își însușesc soluția în totalitate sau dacă își rezervă dreptul de a apela la o altă modalitate de soluționare a litigiului sau a unei părți din acesta.

(13) Dacă se ajunge la o conciliere, litigiul este considerat rezolvat.

(14) Dacă nu se ajunge la conciliere, la cererea de chemare în judecată, partea interesată poate anexa încheierea prin care se constată rezultatele procedurii SAL.

ARTICOLUL 11

Constituirea resurselor financiare

(1) Procedura de soluționare a litigiilor de către SAL-FIN este gratuită pentru consumatorul parte în litigiu.

(2) În cazul în care pentru soluționarea litigiului sunt necesare expertize tehnice, traduceri legalizate și apostilate sau alte probe, costul acestora este suportat de partea din litigiu care le solicită.

(3) În cazul în care părțile solicită soluționarea litigiului într-o locație diferită de cea a SAL-FIN pentru care este necesară deplasarea conciliatorului și a Secretariatului tehnic, partea solicitantă asigură spațiul și suportă costul deplasării.

ARTICOLUL 12

Asigurarea condițiilor necesare desfășurării activității

A.S.F. asigură spațiul necesar desfășurării activității SAL-FIN, cu excepția cazului prevăzut la art. 11 alin. (3).

ARTICOLUL 13

Obligația de confidențialitate

Conciliatorii și personalul Secretariatului tehnic au obligația de a asigura confidențialitatea procedurii.

ARTICOLUL 14

Limba utilizată în conciliere

Limba folosită în desfășurarea concilierii este limba română. Partea ce solicită desfășurarea dezbaterilor în altă limbă, la cererea și pe cheltuiala sa, va asigura conciliatorului serviciile unui interpret.

PROCEDURĂ pentru soluționarea alternativă a litigiilor prin impunerea unei soluții în cadrul SAL-FIN

ARTICOLUL 1

Organizare, administrare și funcționare

(1) SAL-FIN pentru piața financiară nonbancară este înființată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., ca entitate de soluționare alternativă a litigiilor dintre un comerciant ce desfășoară activități în România și se supune autorizării reglementării și/sau supravegherii A.S.F., după caz, și un consumator rezident în Uniunea Europeană.

(2) SAL-FIN este constituită în scopul de a asigura aplicarea prevederilor Directivei 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2.006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) în domeniul protecției consumatorului, transpusă în legislația română prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *OG nr. 38/2015*. Ordonanța asigură cadrul de aplicare directă a prevederilor Regulamentului (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2.006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Regulamentul privind SOL în materie de consum).

(3) Funcționarea SAL-FIN se va face conform prevederilor legale în vigoare:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare;

b) legislația din domeniile asigurărilor-reasigurărilor, instrumentelor și investițiilor financiare și sistemului de pensii administrate privat, completată de legislația incidentă;

c) Ordonanța Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, cu modificările ulterioare;

d) Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare;

e) Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și legislația incidentă acesteia.

(4) Prezenta procedură se aplică în soluționarea alternativă a litigiilor în cadrul SAL-FIN.

(5) Nu se supun prevederilor prezentei proceduri:

a) procedurile de soluționare a reclamațiilor consumatorilor derulate de comercianți prin proceduri proprii;

b) serviciile neeconomice de interes general;

c) litigiile dintre comercianți;

d) negocierile directe dintre consumator și comerciant;

e) încercările efectuate de un judecător de a soluționa un litigiu pe parcursul procedurii judiciare referitoare la respectivul litigiu;

f) procedurile inițiate de un comerciant împotriva unui consumator;

g) litigiile ce privesc starea civilă, capacitatea persoanelor, dezbaterile succesorală, relațiile de familie, drepturi asupra cărora părțile nu pot să dispună.

(6) În funcționarea sa, SAL-FIN este asistată de un secretariat tehnic.

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentei proceduri, termenii și expresiile utilizate au semnificațiile definite prin Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016 privind organizarea și funcționarea Entității de Soluționare Alternativă a Litigiilor în domeniul financiar nonbancar (SAL-FIN), cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 3

Refuzul SAL-FIN

(1) SAL-FIN poate refuza instrumentarea unui anumit litigiu, în conformitate cu prevederile OG nr. 38/2015, pentru următoarele motive:

a) consumatorul nu a încercat să contacteze comerciantul în cauză pentru a discuta reclamația sa și nu a căutat, ca un prim pas, să rezolve diferendul direct cu comerciantul;

b) litigiul este promovat cu rea-credință sau este ofensator;

c) litigiul este sau a fost analizat anterior de către o altă entitate de SAL sau de către o instanță judecătorească;

d) consumatorul nu a prezentat reclamația către SAL-FIN în termen de un an de la data la care acesta, după caz, a prezentat reclamația comerciantului sau de la data săvârșirii faptei ce a dat naștere litigiului ori, în cazul faptelor continue, de la data încetării acestora;

e) instrumentarea unui astfel de litigiu ar afecta în mod grav funcționarea eficientă a SAL-FIN;

f) litigiul nu privește un comerciant aflat în supravegherea A.S.F.

(2) În cazul în care SAL-FIN nu poate analiza un litigiu înaintat, Secretariatul tehnic va prezenta consumatorului o explicație privind motivele neanalizării litigiului în termen de 21 de zile calendaristice de la primirea dosarului complet.

(3) Refuzul examinării unui anumit litigiu, potrivit prezentului înscris, nu va afecta accesul consumatorilor la alte proceduri SAL, inclusiv în cazul litigiilor transfrontaliere.

(4) În cazul în care SAL-FIN nu poate examina un litigiu prezentat, conform alin. (1), consumatorul se poate adresa unei alte entități SAL competente.

ARTICOLUL 4

Independență și imparțialitate

(1) În cadrul SAL-FIN vor fi înscrși conciliatori ce se vor regăsi în Registrul conciliatorilor, pe domenii specifice competențelor tehnice ale acestora.

(2) Conciliatorii sunt independenți și imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor lor.

(3) Nicio autoritate, inclusiv Colegiul de coordonare sau Secretariatul tehnic, nu poate interveni direct sau indirect în adoptarea și impunerea unei soluții de către un conciliator.

(4) Conciliatorul desemnat este abilitat să judece un litigiu determinat și să impună părților o soluție de rezolvare a litigiului.

(5) Conciliatorul/Conciliatorii consemnează dezbaterile în încheieri de ședință, analizează documentele părților și le predă/predau către Secretariatul tehnic al SAL-FIN.

(6) Colegiul de coordonare poate solicita, la cererea Secretariatului tehnic, orice informații sau documente pentru a se asigura de integritatea și imparțialitatea conciliatorilor în cazurile administrate.

(7) Părțile aflate în litigiu vor fi notificate de către Secretariatul tehnic al SAL-FIN imediat după primirea tuturor documentelor care conțin informații relevante referitoare la litigiu.

(8) În cursul procedurilor SAL:

a) părțile au dreptul de a-și exprima punctul de vedere cu privire la obiectul litigiului înaintat spre soluționare, precum și de a primi din partea conciliatorilor probele, documentele și elementele de fapt prezentate de cealaltă parte, orice declarații și avize ale experților și de a prezenta observații pe marginea acestora;

b) părțile sunt informate cu privire la rezultatul procedurii SAL, în scris pe un suport durabil sau prin poștă electronică, precizându-se motivele pe care se întemeiază rezultatul.

ARTICOLUL 5

Registrul conciliatorilor

(1) Registrul conciliatorilor (*Registrul*) se constituie conform Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Înscriserea conciliatorilor în Registrul se face specificându-se pentru fiecare conciliator titlurile științifice deținute și activitatea profesională care îl definește, vechimea și domeniul de competențe în care poate soluționa litigiile.

(3) Registrul conciliatorilor este public, fiind disponibil pe pagina de internet a SAL-FIN.

(4) Totalitatea conciliatorilor înscrși în Registrul constituie Corpul conciliatorilor.

(5) Suspendarea, încetarea calității de conciliator și, respectiv, radierea sa din Registrul se fac în condițiile menționate în Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 6

Răspunderea conciliatorilor

(1) Întrunirea Corpului conciliatorilor se realizează în plen, care reunește totalitatea conciliatorilor înscrși în Registrul conciliatorilor.

(2) În cazul în care există suspiciuni ale Colegiului de coordonare al SAL-FIN cu privire la imparțialitatea unui conciliator, Colegiul de coordonare convoacă Plenul Corpului conciliatorilor pentru dezbaterile cazului supus SAL-FIN. Întâlnirea poate fi convocată în termen de 3 zile lucrătoare de la luarea la cunoștință a situației și se consideră că există cvorum dacă sunt prezenți cel puțin jumătate plus unu din numărul de conciliatori înscrși în Registrul. Neîntrunirea numărului determină o altă convocare, la care decizia se ia cu majoritatea celor prezenți. Prezența la convocarea Plenului Corpului conciliatorilor este obligatorie, prin excepție se poate absenta doar în condițiile existenței unor motive bine întemeiate, probate cu înscrisuri.

(3) Plenul Corpului conciliatorilor va transmite Colegiului de coordonare punctul său de vedere cu privire la situația sesizată.

(4) Conciliatorii sunt răspunzători și pot fi ținuți să achite daune în condițiile legii atât față de părți, cât și față de SAL-FIN:

a) dacă după acceptare renunță în mod nejustificat la însărcinarea lor;

b) dacă nu participă la soluționarea litigiului sau nu pronunță hotărârea în termenul prevăzut de prezenta procedură;

c) dacă nu respectă caracterul confidențial al concilierii;

d) dacă încalcă în mod flagrant îndatoririle ce le revin potrivit regulamentului prevăzut la alin. (1) și prezentei proceduri.

(5) Conciliatorii sunt imparțiali și independenți în soluționarea litigiilor cu care au fost investiți și răspund direct și personal, conform dreptului comun aplicabil.

(6) Plenul Corpului conciliatorilor adoptă recomandări pe care le transmite conciliatorilor. Recomandările sunt adoptate cu majoritatea simplă a celor prezenți la sesiunea extraordinară.

ARTICOLUL 7

Impunerea unei soluții

(1) La debutul procedurii prin impunerea unei soluții, părțile sunt informate cu privire la condițiile speciale ale unei astfel de alegeri, și anume:

a) caracterul obligatoriu al soluției;

b) faptul că părțile nu au posibilitatea de a alege dacă acceptă sau nu soluția;

c) faptul că niciuna dintre părți nu se poate retrage dintr-o asemenea procedură;

d) faptul că implicarea în procedură nu exclude posibilitatea de a cere despăgubiri printr-o procedură judiciară separată;

e) faptul că soluția propusă poate fi diferită de un rezultat stabilit de către o instanță care aplică dispozițiile legale în vigoare;

f) consecințele juridice ale acceptării unei astfel de soluții.

(2) SAL-FIN se asigură că părțile își dau acordul scris cu privire la caracterul obligatoriu al soluției, anterior demarării procedurilor.

(3) SAL-FIN organizează și administrează soluționarea litigiilor naționale pe calea soluționării alternative a litigiilor prin impunerea unei soluții în cadrul SAL-FIN, în mod instituționalizat, pe baza sesizării SAL-FIN în condițiile prezentei proceduri.

ARTICOLUL 8

Comisia de conciliere

(1) Comisia de conciliere este formată dintr-un conciliator unic sau din 3 conciliatori desemnați, dintre care unul este supraconciliator. Soluționarea litigiului aparține exclusiv Comisiei de conciliere.

(2) Pentru fiecare litigiu supus soluționării alternative prin procedura impunerii unei soluții în cadrul SAL-FIN, consumatorul desemnează un conciliator odată cu depunerea solicitării la SAL-FIN.

(3) Comerciantul are obligația ca, în termen de 5 zile de la data de când i-a fost comunicat litigiul de către SAL-FIN, să își exprime acordul sau dezacordul cu privire la persoana conciliatorului desemnat de către consumator.

(4) În cazul în care comerciantul nu este de acord cu persoana conciliatorului ales de consumator, va desemna la rândul său un conciliator, iar prin aplicarea unui algoritm stabilit de către Colegiul de coordonare SAL-FIN se va numi, prin decizie a membrului coordonator, un supraconciliator, la propunerea Secretariatului tehnic. Desemnarea conciliatorului de către comerciant se face în termenul prevăzut la alin. (3).

(5) Conciliatorii își exercită activitatea cu titlu individual, independent și imparțial, fiind supuși numai legii, iar aprecierea probelor și luarea deciziilor se fac în baza convingerii intime a conciliatorului.

(6) Comisia de conciliere se consideră constituită la data acceptării conciliatorului unic sau, după caz, la data desemnării supraconciliatorului.

(7) În termen de maximum 10 zile de la data constituirii, părțile sunt obligate să transmită toate documentele solicitate de comisia de conciliere în scopul soluționării litigiului.

(8) Comisia de conciliere va putea dispune, după caz, ascultarea părților, în măsura în care este necesar, și reluarea dezbaterilor în ședințe succesive.

(9) În condițiile recuzării unuia sau mai multor conciliatori, aceștia se înlocuiesc conform procedurii prevăzute la alin. (2)—(4). Ulterior recuzării și înlocuirii conciliatorilor, noii conciliatori vor relua procedura SAL.

(10) Recuzarea trebuie să fie cerută, cu o motivare pertinentă și obiectivă, sub sancțiunea decăderii, în termen de 5 zile de când partea a luat cunoștință de numirea conciliatorului sau de când a apărut cauza.

(11) Conciliatorii pot fi recuzați motivat pentru cauze ce pun la îndoială independența și imparțialitatea lor, în conformitate cu prevederile Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 4/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(12) Orice conciliator care știe că există o cauză de recuzare a sa este obligat să înștiințeze atât părțile, cât și pe ceilalți conciliatori înainte de a accepta însărcinarea de conciliere sau, dacă aceste fapte intervin după acest moment, de îndată ce a luat cunoștință de existența lor.

(13) Cererile de recuzare neîntemeiate sau nejustificate de către partea care a cerut recuzarea conduc la anularea recuzării.

(14) În caz de retragere a conciliatorului/conciliatorilor, acesta/aceștia va/vor fi înlocuit/înlocuiți conform prezentei proceduri.

ARTICOLUL 9

Hotărârea Comisiei de conciliere

(1) Procedura soluționării alternative a litigiilor prin impunerea unei soluții în cadrul SAL-FIN ia sfârșit prin pronunțarea unei hotărâri de impunere.

(2) Dacă părțile nu au convenit altfel, Comisia de conciliere trebuie să pronunțe hotărârea în termen de cel mult 90 de zile de la data constituirii sale.

(3) Părțile pot propune în scris prelungirea termenului, cu acordul Comisiei de conciliere.

(4) Pentru motive temeinice, termenul poate fi prelungit de Comisia de conciliere cu cel mult 60 de zile.

(5) Hotărârea se ia cu unanimitate de voturi sau, în caz de dezacord, cu majoritate. Conciliatorul care a avut o altă părere își va redacta și semna opinia separată, cu motivare.

(6) Comisia de conciliere soluționează litigiul în temeiul normelor de drept aplicabile, ținând seama, atunci când este cazul, și de uzanțele comerciale.

(7) Hotărârea se redactează în scris și trebuie să cuprindă identitatea părților, domiciliul, numele și domiciliul în cazul reprezentanților, persoanele participante la dezbaterile litigiului, componența nominală a Comisiei de conciliere, menționarea acordului părților privind caracterul obligatoriu al soluției, obiectul litigiului și susținerile pe scurt ale părților, locul și data pronunțării hotărârii, semnăturile tuturor conciliatorilor, cu excepția celei a conciliatorului care a avut o altă părere, dacă este cazul.

(8) Hotărârea se comunică părților în termen de 15 zile calendaristice de la adoptare și produce efecte de la data comunicării.

(9) Greșelile materiale din textul hotărârii, greșeli evidente ce nu schimbă fondul soluției, precum și greșelile de calcul pot fi rectificate, la cererea oricăreia dintre părți, în termenul prevăzut, printr-o cerere de îndreptare, pronunțarea având loc în cadrul aceleiași Comisii de conciliere.

(10) Hotărârea se comunică părților în termen de 15 zile calendaristice de la adoptare și produce efecte de la data comunicării. Aceasta poate fi atacată la instanța de judecată competentă, în termen de 15 zile de la comunicare.

(11) Hotărârile care nu sunt atacate în termenul de 15 zile calendaristice de la data comunicării constituie de drept titlu executoriu.

(12) Hotărârile Comisiei de conciliere pot fi publicate.

ARTICOLUL 10

Constituirea resurselor financiare

(1) Procedura de soluționare a litigiilor de către SAL-FIN este gratuită pentru consumatorul parte în litigiu.

(2) În cazul în care pentru soluționarea litigiului sunt necesare expertize tehnice, traduceri legalizate și apostilate sau alte probe, costul acestora este suportat de partea din litigiu care le solicită.

(3) În cazul în care părțile solicită soluționarea litigiului într-o locație diferită de cea a SAL-FIN pentru care este necesară deplasarea conciliatorului sau a Comisiei de conciliere și a Secretariatului tehnic, partea solicitantă asigură spațiul și suportă costul deplasării.

ARTICOLUL 11

Asigurarea condițiilor necesare desfășurării activității

A.S.F. asigură spațiul necesar desfășurării activității SAL-FIN, cu excepția cazului prevăzut la art. 10 alin. (3).

ARTICOLUL 12

Obligația de confidențialitate

Conciliatorii și personalul Secretariatului tehnic au obligația de a asigura confidențialitatea procedurii.

ARTICOLUL 13

Limba utilizată în procedura de impunere a unei soluții

Limba folosită în desfășurarea concilierii este limba română. Partea ce solicită desfășurarea dezbaterii în altă limbă, la cererea și pe cheltuiala sa, va asigura conciliatorului serviciile unui interpret.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 221609